

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับและเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับประชาชน เพื่อเป็นบันไดไปสู่การศึกษาในระดับอื่น ๆ การศึกษาระดับประถมศึกษาจึงอาจเป็นก้าวแรก หรือ เป็นก้าวสุดท้ายของการศึกษาในระบบโรงเรียนสำหรับประชาชน เพราะคนส่วนใหญ่มีโอกาสเรียน เพียงระดับประถมศึกษา การศึกษาในระดับนี้จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นการสร้าง รากฐานของชีวิต ซึ่งจะต้องมีความมั่นคงและมีเสถียรภาพเพียงพอที่จะออกไปสู่การดำเนินชีวิตที่ เป็นสุขในสังคม แม้ว่าการศึกษาในระดับนี้จะ เป็นหน้าที่รับผิดชอบของรัฐโดยตรงก็ตาม กลุ่มบุคคล ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กโดยเฉพาะผู้ปกครองนักเรียนก็ควร เข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการ ศึกษา โดยให้การสนับสนุนและร่วมมือกับทางโรงเรียนในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนด้วย เพราะผลสำเร็จของการเรียนการสอนไม่ได้ขึ้นอยู่กับโรงเรียนเท่านั้น จำเป็นจะต้องได้รับความ ร่วมมือจากผู้ปกครอง ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง (ไพฑูริย์ ลินลารัตน์ 2525 : 78) อนันต์ อัศชู (2527 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้กล่าวไว้ว่า "การดำเนินงานการจัดการศึกษา ให้สำเร็จตามนโยบาย และวัตถุประสงค์ของแผนการศึกษาแห่งชาตินั้น จะ เป็นไปอย่างล้าช้าถ้า ผู้ปกครอง ครู นักเรียน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายไม่เล็งเห็นความสำคัญและไม่ให้ความร่วมมือ สนับสนุน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือโรงเรียน"

เบญจมา แสงมลิ (2521 : 65-69) กล่าวไว้ว่า

การเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 นั้นผู้ปกครองส่วนมากต้อง มีส่วนร่วมอย่างแน่นอน เพราะการเรียนการสอนมุ่งหมายส่งเสริมความรู้ความสามารถ ของเด็กด้วยการให้เด็กได้คิด ได้ทำ ได้ค้นคว้า ได้แก้ปัญหาเอง บางก็อาจทำเฉพาะตัว บางครั้งก็อาจทำเป็นหมู่ เป็นกลุ่ม การกระทำกิจกรรมต่าง ๆ อาจเกี่ยวพันกับบุคคลโดย รอบด้าน การเรียนการสอนจะได้ผลอย่างไรจึงขึ้นอยู่กับปฏิบัติการของผู้ปกครองด้วย เหมือนกัน

ปัจจุบันนี้การจัดการศึกษาของไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากมาย สมัยก่อนนักเรียนไปเรียนหนังสือเพื่อจะได้อ่านออกเขียนได้และคิดเลขเป็น แต่ปัจจุบันนี้การศึกษาแก่นักเรียนมีขอบเขตกว้างขวางกว่าการไปเรียนหนังสือตามที่พูดกันมาแต่ก่อนเป็นอย่างมาก นักเรียนจะมีโอกาสได้ศึกษาทั้งจากในหนังสือ นอกหนังสือ ในโรงเรียนและนอกโรงเรียน (องค์การ อินทรมย์ทรัพย์ 2525 : 70) ซึ่งสอดคล้องกับที่ พิทักษ์ ชูวรเจษ. (2527 : 4-6) ได้กล่าวไว้ว่า "การเรียนมิได้จำกัดอยู่แค่ในห้องเรียนเท่านั้น" อาจกล่าวได้ว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการตลอดชีวิต ดังนั้นการที่จะให้นักเรียนเจริญเติบโตไปอยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่า มีความหมาย จึงจำเป็นต้องให้นักเรียนได้เรียนรู้ตลอดเวลา การที่นักเรียนอยู่ในโรงเรียนแต่ละวันนั้น แม้จะเป็นการให้การศึกษาส่วนหนึ่งแล้ว แต่เมื่อมาที่บ้านนักเรียนก็ควรจะได้รับการศึกษาเพิ่มเติมด้วย การศึกษาเพิ่มเติมที่บ้านนั้นมี 2 ลักษณะ ลักษณะแรกคือการให้การศึกษาทั่วไป เช่น การเรียนรู้ชีวิตภายในครอบครัว และนอกครอบครัว ซึ่งเกิดจากการพูดคุยสนทนากับผู้ใหญ่ อ่านหนังสือพิมพ์ ดูภาพยนตร์ ดูโทรทัศน์ ศึกษานานอื่น ฯลฯ พ่อแม่ที่ฉลาดย่อมสอนลูกให้คิดวิเคราะห์พิจารณาคุณค่าและวางแผนพฤติกรรมต่าง ๆ ในสังคมอย่างมีความเป็นตัวของตัวเอง ลึกซึ้งกว้างขวางมากกว่าการให้เชื่อหรือปฏิบัติตามไปลอย ๆ บทบาทในลักษณะนี้ พ่อแม่ผู้ปกครองอาจทำได้น้อยกว่าสมัยก่อน ทั้งนี้เพราะสภาพสังคม เช่น ในปัจจุบันไม่อำนวย แต่พ่อแม่ก็จะละเลยบทบาทนั้นเสียมิได้ การศึกษาเพิ่มเติมที่บ้านในลักษณะที่สองคือ การศึกษาเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนได้เล่าเรียนมาจากโรงเรียนทั้งในแง่ของเนื้อหาวิชาการและการสอนซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่พ่อแม่ ผู้ปกครองควรจะได้มีส่วนเสริม โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษา (ไพฑูริย์ ลินลารัตน์ 2525 : 79)

พ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อชีวิตของเด็ก เพราะบทบาทของผู้ปกครองที่มีต่อเด็กมิได้จำกัดเฉพาะการเลี้ยงดู อบรม บ่มนิสัยเท่านั้น บทบาทที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้ปกครองต้องกระทำคือ การให้การสนับสนุนด้านการศึกษาแก่บุตรหลานของตน เมื่อผู้ปกครองเป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องและมีอิทธิพลต่อการศึกษาของนักเรียน ดังนั้นความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการศึกษาก็เป็นข้อกำหนดที่สำคัญประการหนึ่งว่า นักเรียนจะได้รับการศึกษาอย่างไร ผู้ปกครองที่มีฐานะทางสังคมและ เศรษฐกิจแตกต่างกันก็จะมีความคิดเห็นต่อคุณค่าในด้านการศึกษาดังกล่าว (ศิริวัลย์ อุคมพรวิรัตน์ 2525 : บทคัดย่อ) ความคิดเห็นดังกล่าว

จะครอบคลุมไปถึงความต้องการและความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการศึกษาของนักเรียนด้วย ผู้ปกครองซึ่งไม่ให้ความเอาใจใส่ต่อการศึกษา ไม่สนับสนุนในเรื่องการศึกษาของนักเรียน จะเป็นผู้ปิดกั้นความก้าวหน้าทางการศึกษาของนักเรียนซึ่งจะมีผลเกี่ยวเนื่องไปถึงคุณภาพชีวิตของนักเรียนด้วย (Morrish 1972 : 131)

บึงอร เอี่ยมรอด (2525 : 34-35) อีระ ชัยพุทธยรรยง (2525 : 22) และ สุรศักดิ์ หลามมาลา (2525 : 54-55) ได้กล่าวถึงบทบาทของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการ ส่งเสริมการเรียนรู้ในทำนองเดียวกันว่า

พ่อแม่ ผู้ปกครองจะต้องให้ความรัก ความเอาใจใส่ สนใจในการเรียนและ เข้าใจนักเรียนอย่างเพียงพอ และคอยช่วยเหลือแก่เด็กในทุกโอกาส ไม่ว่าจะ เป็นงานที่เด็กได้รับมอบหมายจากโรงเรียน การบ้าน การให้ความช่วยเหลือ ด้านการเงิน การจัดเวลาว่างให้นักเรียนได้มีเวลาดูหนังสือ หรือหาโอกาส พานักเรียนไปพักผ่อน ทักสนทนา ตลอดจนการจัดหาอุปกรณ์การเรียนแก่นักเรียน อย่างครบถ้วน สิ่งดังกล่าวล้วนมีส่วนช่วยให้การศึกษาของนักเรียนมีความสมบูรณ์ ยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผู้ปกครอง เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ เมื่อนักเรียนอยู่ที่บ้านและจะต้อง เป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องการเรียนของนักเรียนดังที่ ก่อ สวัสดิพาณิชย์ (2521 : 21) กล่าวไว้ว่า "ผู้ปกครองนั้น เป็นบุคคลซึ่งจะได้รับผลกำไร เล่าเรียนของเด็กในโรงเรียน ถึงแม้จะไม่มีควมรับผิดชอบในกิจการของโรงเรียนเต็มที่ก็ตาม แต่ผลของการศึกษาของนักเรียนในโรงเรียนมักจะตกไปอยู่กับผู้ปกครอง เพราะฉะนั้น ผู้ปกครองจึง เป็นผู้รับผิดชอบ เกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนในขั้นสุดท้าย" ความคิดเห็นนี้ สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า "ในเรื่องการศึกษาเล่าเรียนของเด็ก ๆ น่าจะเป็นความรับผิดชอบของผู้ปกครองยิ่งกว่าจะมอบภาระให้เป็นของโรงเรียนฝ่ายเดียว" (อาทร รัตนคำนวม 2522 : 20-22)

กรุงเทพมหานคร เป็นหน่วยงานหนึ่งที่จัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาให้แก่เยาวชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีสำนักการศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบนโยบายการจัดการศึกษาตาม พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 มาตรา 89 (21) (สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร 2528 : 347) ปัจจุบันมีโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ในเขตพื้นที่ชั้นใน และชั้นนอกของกรุงเทพมหานคร จำนวน 427 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 243,714 คน (สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร 2531 : 7)

ปัญหาการศึกษาของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นปัญหาหนึ่งที่ทางสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร เล็งเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องจัดการศึกษาคาดบังคับให้โดยทั่วถึง และมีคุณภาพ ทั้งนี้เพราะนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีสภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจแตกต่างกันมาก การยอมรับเลี้ยงดู และการส่งเสริมการเรียนรู้ก็แตกต่างกันไปตามสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของครอบครัว ผู้ปกครองจำนวนมากไม่มีเวลาเอาใจใส่นักเรียนเท่าที่ควร (อำไพ จิตเมตตา 2530 : 10-11) ทำให้นักเรียนสนใจการเรียนน้อย ขาดเรียนบ่อย ก่อให้เกิดการตกชั้น และปัญหาในการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก คุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร จึงไม่เป็นไปตามแผนพัฒนาการศึกษาของกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2530-2534) ซึ่งได้กำหนดเป้าหมายไว้อย่างชัดเจนว่า 1) อัตราการตกของนักเรียนทุกชั้นลดลงร้อยละ 4 ในปีต้นแผน เป็นอัตราร้อยละ 3 ในปีสิ้นแผน 2) อัตราการซ้ำชั้นของนักเรียนทุกชั้นลดลงจากร้อยละ 8.5 ในปีต้นแผน เป็นอัตราร้อยละ 6 ในปีสิ้นแผน 3) (สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร 2531 : 19)

สาเหตุที่การจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานคร ยังไม่บรรลุตามแผนพัฒนาการศึกษานั้น อาจมีผลเนื่องมาจากสภาพความเป็นอยู่ทางบ้านของนักเรียน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน ดังที่ แพรวพิมพ์ ประโตนภาพ (2516 : 38) ได้ทำการศึกษาสภาวะครอบครัวของนักเรียนในเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุที่นักเรียนซ้ำชั้นเพราะบิดามารดาไม่สนใจและไม่สนับสนุนการศึกษาเท่าที่ควร ไม่มีผู้คอยแนะนำส่งเสริมการเรียนรู้ที่บ้าน และฐานะทางบ้านยากจน ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นทางการเรียนของเด็กมีผลสืบเนื่องมาจากผู้ปกครอง เป็นส่วนใหญ่ ผู้ปกครองจึงเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญอย่างมากต่อการปลูกฝังให้นักเรียนรักการศึกษา การที่ผู้ปกครองให้ความสนใจและสนับสนุนการเรียนของนักเรียนจะเป็นแรงผลักดันให้เขามีความสามารถและมีความพยายามในการเรียนมากยิ่งขึ้น

ความเป็นมาและความสำคัญของผู้ปกครองต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนดังกล่าวมาข้างต้นจึง เป็นเรื่องสำคัญและควรได้รับความสนใจด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาถึง

บทบาทของผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อจะได้นำผลจากการวิจัยมาเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการศึกษาได้พิจารณาในการที่จะพัฒนาคุณภาพการประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร และเป็น การกระตุ้นให้ผู้ปกครองตระหนักถึงบทบาทของตน เกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทที่เป็นจริงของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครตามการรับรู้ของนักเรียน
2. เพื่อศึกษาบทบาทที่คาดหวังของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครตามการรับรู้ของครู
3. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในพื้นที่เขตชั้นในและเขตชั้นนอกของกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของครูและนักเรียน โดยกำหนดขั้นตอนและวิธีดำเนินการศึกษาศึกษาวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2532 จำนวน 1,569 คน และครู

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 96 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้น (Multi-Stage Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนจำนวน 514 คน และครูจำนวน 84 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาทั้งหมด 598 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง จำนวน 2 ชุด

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามให้นักเรียนตอบ เกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้มี 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามให้ครู เป็นผู้ตอบ เกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนมี 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า

การสร้างแบบสอบถามได้จากการศึกษา เอกสาร หนังสือ วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ต่อจากนั้นได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับครูและนักเรียนโรงเรียนวัดประยูรวงศาวาส สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) แล้วนำ

แบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการสำนักการศึกษารุงเทพมหานครเพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ และครูใหญ่ของโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร โดยผู้วิจัยเป็นผู้แจกแบบสอบถามและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทั้งหมด ตั้งแต่ วันที่ 16 พฤษภาคม 2532 ถึงวันที่ 9 มิถุนายน 2532

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ปกครองและครูโดยการใช้คำร้อยละ นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปตารางมีคำบรรยายประกอบ

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปตารางมีคำบรรยายประกอบ

4.3 เปรียบเทียบบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในพื้นที่เขตชั้นในและชั้นนอกของกรุงเทพมหานคร โดยการทดสอบค่าที (t-test) นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปตารางมีคำบรรยายประกอบ

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครในช่วงเดือน พฤษภาคม-มิถุนายน พ.ศ. 2532

2. บทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้จะศึกษาเฉพาะ 6 ด้านต่อไปนี้ (จินดา ทั้งทอง 2530 : 118 - 123)

2.1 การเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน

- 2.2 การให้ความรู้เพิ่มเติม
- 2.3 การปรับปรุงแก้ไขและซ่อมเสริม
- 2.4 การสนับสนุนและเสริมกำลังใจ
- 2.5 การจัดหาอุปกรณ์การเรียน
- 2.6 การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูประจำชั้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครที่อยู่ในพื้นที่เขตชั้นใน 3 เขต คือ เขตคลองสาน พระนคร ปทุมวัน พื้นที่เขตชั้นนอก 2 เขตคือ เขตลาดกระบัง และหนองแขม

4. บทบาทที่เป็นจริง ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ตอบ ส่วนบทบาทที่คาดหวังให้ครูประจำชั้น เป็นผู้ตอบ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของครูและนักเรียน ถือว่าเป็นข้อมูลที่ตอบตามสภาพความเป็นจริง
2. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา ญาติหรือบุคคลที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการอบรมเลี้ยงดูและอุปการะนักเรียน

บทบาทที่เป็นจริง หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง

บทบาทที่คาดหวัง หมายถึง พฤติกรรมที่ประสงค์จะให้เกิดขึ้น

โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาที่จัดโดยสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

โรงเรียนในพื้นที่เขตชั้นใน หมายถึง โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตการปกครองชั้นใน
ของกรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนในเขตคลองสาน พระนคร ปทุมวัน

โรงเรียนในพื้นที่เขตชั้นนอก หมายถึง โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตการปกครองชั้นนอก
ของกรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนในเขตลาดกระบัง หนองแขม

การส่งเสริมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติของผู้ปกครองในการจัดสภาพการณ์
ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน การให้ความรู้เพิ่มเติม การปรับปรุง
แก้ไขและซ่อมเสริม การสนับสนุนและเสริมกำลังใจ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน และการจัด
สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

การเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน หมายถึง การสอบถามถึงการเรียน ติดตาม
ความสามารถของนักเรียนและช่วยทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว

การให้ความรู้เพิ่มเติม หมายถึง การช่วยสอนเสริมความรู้ใหม่ เรื่องที่นักเรียนกำลัง
เรียนหรือสนับสนุนให้นักเรียนหาความรู้จากแหล่งวิชาการต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด สื่อมวลชน หนังสือ
หรือการไปทัศนศึกษา เป็นต้น

การปรับปรุงแก้ไขและซ่อมเสริม หมายถึง การให้คำแนะนำ การใช้อุปกรณ์ประกอบ
การอธิบาย เมื่อนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน การจัดหาแบบฝึกหัดให้ฝึกหรือจัดหาอาจารย์
พิเศษให้

การสนับสนุนและเสริมกำลังใจ หมายถึง การให้คำชมเชยหรือรางวัล เมื่อนักเรียน
มีผลการเรียน เป็นที่น่าพอใจ

การจัดหาอุปกรณ์การเรียน หมายถึง การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียน
หรืออุปกรณ์ในการฝึกทักษะทางการเขียนให้แก่ นักเรียนอย่างครบถ้วน

การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ หมายถึง การจัดสถานที่ให้เหมาะสมใน
การทำงานของนักเรียน ให้เวลานักเรียนทำการบ้านอย่างเพียงพอ และจัดเตรียมอุปกรณ์ในการ
เรียนให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะทำงานหรือทำการบ้าน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ผู้ปกครองจะได้รับการกระตุ้นและทบทวนเกี่ยวกับบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในความดูแล
2. เพื่อเป็นประโยชน์ในการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน เพื่อช่วยให้การเรียนการสอน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ผลจากการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานำไปใช้ในการวางแผนเพื่อขยายการศึกษาแก่เยาวชนต่อไป